

Bil. t. Bet. ang. Folkethingsvalget i Sorø N. 3. Valgr.

vansteligst tør udsætte sig og Familie for at blive gjort brødløs. Der herskede heller ikke mere end een Mening om, at der fra Godseiernes, Arbeidsgivernes og andre Pengeherrer's Side vilde blive øvet alvorlig Hævn mod dem, der ikke stemte efter Ønske.

Den Intimidation, der paa denne Vis var fremkaldt over hele Valgtrehsen hos alle dem, der kunde rammes paa nogen af de anførte Maader, var i Korsør paa Grund af den brutale Vold, hvortil en stor Del af Velgerne vare ophidsede og som de ved tidligere Valg havde faaet Lov til at udøve næsten uhindret, stegen til en Tilstand, der nærmede sig til Terrorisme.

Det er Skik og Brug, at Velgerne i Korsør paa Valgdagen beforders til Slagelse ved et eller to Extratog paa den korsørte Høirekomites Regning, at de fra Slagelse Banegaard føres med Musik til et Lokale, hvor de bespises paa Slagelse Høirekomites Betøftning, og hvor der hele Dagen frit udfjantes Drifkevarer til dem i rigeligt Maal. Herfra drage de i Procession til Ridehuset, hvor Valget foregaar, ligeledes med Musik og syngende en Smødevise mod Venstres Kandidat. At de herved dels selv bringes i en for god Orden mindre heldig Tilstand, dels uundgaeligt sætte ondt Blod hos Modpartiet, er indlysende. Om Aftenen ledsages de gjerne af en stor Del Slagelseboere, mest Ungdom, ud til Banegaarden. Den Tilstand, hvortil Korsør Velgere opløses i Løbet af Valgdagen, har ved hvert af de foregaaende Valg fremkaldt Excesser. Saaledes allerede i 1872, da min Stiller, Garver Peterfen fra Korsør, om Aftenen paa Slagelse Banegaard uden Foranledning fik et alvorligt Slag bagfra i Hovedet med en Knippel af Bestyreren for Korsør Arbeidsantalt, Olesen, ligesom der ogsaa foresaldt andre Excesser. — Ved Valget i 1873 var det mig forud meldt, at den samme Olesen havde paa offentligt Sted i Korsør i flere Vidners Paahør udtalt, at han havde hvervet 12 Mand med Knippler, der skulde „tærffe disse Venstremænd“. Jeg gjorde Anmeldelse herom til Politimesteren i Slagelse, der foranledigede, at Olesen blev sendt tilbage til Korsør, saasnart han havde afgivet sin Stemme. Man slap dog ingenlunde for Voldsomheder. Allerede tidlig paa Dagen vare Korsør Velgere i tumultuarist Stemning. Da jeg efter Valget blev fulgt hjem af mine Velgere i fuldkommen Ro og Orden, kastede en Sømand fra et af Postdampsskibene i Korsør, hvis Navn blev mig opgivet at være Sommer, sig ind i Rækkerne og førte et Slag imod mig med en Knippel, men ramte en Mand, der gik lige bag ved mig, Gaardmand Kasinus Anderfen af Ormidalslev, som fik en blodig Skramme i Lindingen. Voldsmanden blev kastet til Jorden og ført ud af Rækkerne, uden at der tilspøiedes ham Noget. Den gamle Sognesoged Peder Martinsen, Ormidalslev, blev paa Gæstgivergaarden „Stadt Hamborg“ voldelig overfaldet af flere Korsør Velgere og kun reddet ved Mellemkomst af en Littenbroder, der skammede dem ud, fordi de mishandlede en gammel Mand. Ogsaa paa Slagelse Banegaard fandt Excesser Sted, under hvilke Harmester Barenken, der havde stent paa mig, fik et Slag af en Sømand, hvorved der tilspøiedes ham en blodig Skramme. Efter Antkomsten til Korsør var der langt ud paa Natten Døløb udenfor min Stiller Garver Pederfens Bolig og ligeledes udenfor Konditor Tegner, der havde stent paa mig. Disse Optøier gjentoges to følgende Aftener. Baade Valgdagens Aften og en af de følgende Aftener blev Ruder slaaede ind hos Garver Peterfen. Politiet stred ikke ind. — I 1876 antogse Uordenerne en endnu alvorligere Karakter. Efter Valghandlingens Slutning fremkaldte en Del Korsør Velgere med en Styrmand Jacobsen fra Postdampsskibet, „Vermod“ i Spidsen et omfattende Slagsmaal ved et Forsøg paa at trænge ind i Ridehuset; Hensigten var, som det hed sig, at faae fat paa mig, der endnu tilligemed Valgbestyrelsen befandt mig paa Valgtribunen. Styrmand Jacobsen bibragte en Vægter, der vilde standse ham, et Slag i Ansigtet; en anden Vægter fik sine Klæder sanderrevne og mistede sit Uhr, hvorefter Politiet opgav videre Modstand; men Bønderne dreve Korsør Velgere tilbage, og Slagsmaalet fortsatte sig under de værste Optrin henad Gaden. En mindre Høb Korsør-Velgere søgte senere at trænge ind i Sorø Amtstidendes Bogtrykkeri, hvor jeg var gaaet hen under Eskorte af et Antal af mine Velgere; de kastede Sten paa Døren, men gjorde ikke videre Overlast, da denne modstod Angrebet og Bogtrykkeriet ingen Binduer har til Gaden. Ogsaa paa andre Steder i Byen forstattes Slagsmaalet i mindre Hold i 1½ Time, indtil Korsør-Velgerne drog ud til Banegaarden, fulgte af Slagelse Ungdom, som efter Tilbagekomsten derafra, smittede af Korsørernes Gympel og ansørte af nogle af Byens Spektakelmagere, navnlig en straffet Person, Dreier Nielsen, opsørte en Bibekoncort udenfor min og min Stiller Lieutenants Dahls Boliger; det sidste Sted sloge de Ruder ind og trængte endog ind i Gaarden. Fra Politiets Side fikete Intet herimod, skjøndt Vægternes Vistand blev paafaldt af en i Lieutenant Dahls Hus boende ung Mand, hvis Moder havde faaet Ruder slaaet ind, og hvad der senere foretoges i Anledning af alle disse Excesser, indskrænkede sig til, at Styrmand Jacobsen og Dreier Nielsen fik henholdsvis 20 og 25 Rr. Mulkt, den Første for Vold mod Vægteren, den Sidste for at have kastet en Kniv ind ad Lieutenant Dahls Binduer. — Saadanne Straffe skulde ikke tjene til at affrætte fra Excesser af en saa alvorlig Natur, og i det Hele maatte Politiets Slaphed overfor disse, saavel i Slagelse som i Korsør, snarere opmuntre til end betrygge imod lignende eller endog værre Voldshandlinger ved følgende Valg. Politiet i Slagelse var, skjøndt det var blevet forstærket